

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání konaném dne 20. června 2023 **stížnost odsouzeného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], podanou proti usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 16. 5. 2023, číslo jednací 17 PP 42/2023-21, a rozhodl

takto:

Z podnětu stížnosti odsouzeného se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušuje a nově se rozhoduje tak, že

odsouzený [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE],

se podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku **podmíněně propouští** z výkonu trestů odnětí svobody, uložených mu

- trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 23. 1. 2019, č. j. 5 T 8/2019-35, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 19. 10. 2022, č. j. 5 T 8/2019-119, a ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 30. 11. 2022, č. j. 31 To 423/2022-126,
- rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 12. 2021, č. j. 3 T 136/2021-72, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 13. 3. 2023, č. j. 3 T 136/2021-111.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **3 (tří) roků**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a contr., zamítl žádost odsouzeného [REDAKCE], generálie výše, o podmíněné propuštění z výkonu trestů odnětí svobody, jak jsou oba podrobně specifikovány ve výroku rozhodnutí krajského soudu shora.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený (dále i „stěžovatel“), ihned po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání okresního soudu, tedy včas, stížnost, kterou do dne rozhodování krajského soudu blíže neodůvodnil. Písemně pouze navrhl, aby krajský soud vyžádal doplněk jeho hodnocení z výkonu trestu odnětí svobody (č. l. 31 spisu).
3. Z podnětu takto podané stížnosti přezkoumal krajský (tj. stížnostní) soud podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení předcházející, a poté, co

doplnil dokazování ve smyslu stěžovatelova návrhu, dospěl k závěru, že jím podaný opravný prostředek je důvodný.

4. Řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, nelze cokoli vytknout. O návrhu odsouzeného jednal místně příslušný okresní soud, tj. ten, v jehož obvodu se nachází věznice, v níž je na odsouzeném trest odnětí svobody vykonáván. Věc byla rovněž správně projednána ve veřejném zasedání prvoinstančního soudu, v němž byl odsouzený, v souladu s požadavkem zákona, i vyslechnut (§ 333 odst. 2 tr. řádu).
5. Podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu, svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení, a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, a nebyl-li odsouzený za zvlášť závažný zločin (za vyjmenovaných podmínek), a dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého takového trestu.
6. Ze znění tohoto ustanovení, zejména ze slov „soud může“, tedy vyplývá, že jde o rozhodování tzv. fakultativní, na podmíněné propuštění není tedy právní nárok, natož pak nárok v rovině ústavně-právní (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 482/18). Jde tedy o věc tzv. soudcovské úvahy, kdy je třeba náležitě a odpovědně posoudit, zda odsouzený, který se o dobrodiní trestního zákoníku v podobě podmíněného propuštění uchází, splnil bezezbytku a kumulativně (tj. současně), všechny zákonné předpoklady.
7. V tomto smyslu lze plně souhlasit s úvahou prvního soudu, obsaženou v odůvodnění napadeného usnesení, že smyslem podmíněného propuštění není automaticky propustit po výkonu poloviny na řízeného trestu odsouzeného na svobodu (či po výkonu alespoň třetiny – poznámka stížnostního soudu).
8. Základním vodítkem pro rozhodování je vždy obsah hodnocení osoby odsouzeného, kterak jej podává příslušná věznice; nejinak tomu je i u stěžovatele.
9. V době svého vydání bylo napadené usnesení v pořádku, neboť okresní soud jeho vydání opřel především o obsah takového hodnocení Věznice [REDAKCE] ze dne 19. 4. 2023. Tento posudek totiž obsahoval informaci o absenci udělení jakékoli kázeňské odměny odsouzenému, o jeho zařazení do méně výhodné, tj. II. přístupné skupiny vnitřní diferenciací výkonu trestu (PSVD), a zejména, věznice vyhovění jeho žádosti nedoporučila.
10. Stížnostní soud zjistil, že důkazní návrh odsouzeného na doplnění jeho posudku z výkonu trestu odnětí svobody je důvodný, proto od této věznice takové doplnění, datované dnem 13. 6. 2023, sám vyžádal (č. l. 36 spisu).
11. Toto hodnocení je – na rozdíl od shora uvedeného – již pro stěžovatele příznivější, zejména se zřetelem na to, že dne 29. 5. 2023 bylo odsouzenému uzavřeno a vyhodnoceno první hodnotící období programu zacházení, který je jím řádně plněn, byla mu udělena odměna v rámci pravomoci vychovatele, žije ve stabilním vztahu a má zaměstnání. I přesto, že je stále zařazen ve II. PSVD, účel výkonu trestu naplňuje, a proto věznice doporučuje jeho žádosti o podmíněné propuštění vyhovět.
12. Krajský soud tento názor akceptuje; dále poukazuje na skutečnost, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé, a to za přečiny relativně méně společensky škodlivé, především pak nikoli *povahy násilné* (jedná se o přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku). Právě proto, že se nejedná o trest, uložený za zločin, a tedy nelze brát jako zákonné kritérium to, zda stěžovatel řádně a včas nastoupil do příslušné věznice (§ 89 odst. 3 tr. zákoníku), přesto k takové okolnosti lze,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

podle názoru krajského soudu, podpůrně přihlédnout. Odsouzený prvně vykonávaný trest nastoupil řádně a v určené lhůtě dne [REDACTED] v [REDACTED] hodin (č. l. 131 přílohově vedeného spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 5 T 8/2019).

13. Na druhé straně, jako jisté negativum pro stěžovatele, třeba, z hlediska jeho osobních poměrů, vnímat, že se z trestné činnosti zodpovídal opakovaně, viz zápisy v jeho opisu rejstříku trestů. To vedlo stížnostní soud k tomu, že sice napadené usnesení okresního soudu zrušil, a sám jej podmíněně propustil na svobodu, ale současně mu stanovil délku zkušební doby na samé horní hranici, určené zákonem pro přečiny podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku, tj. na tři léta.
14. Nepovede-li odsouzený v této zkušební době řádný život, zejména pokud se dopustí v této zkušební době další úmyslné trestné činnosti, či závažnějšího přestupku, může mu okresní soud nařídit, aby zbytek trestů odnětí svobody vykonal (§ 91 odst. 1 tr. zákoníku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Hradec Králové 20. června 2023

JUDr. Zdeněk Korf v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].